

и всички-ти Славянски народи въ онова время сж были бескнижни, та освень говоримый языкъ другъ иѣкой старъ не сж могли да иматъ Кырилль и Меѳодій родомъ отъ оныя Българы, кои-то както ся види отъ Бизантійскы-ты, лѣтописы, така много сж были заселени въ Имперскы-ты области въ Траціѣ и Македоніѣ — Кырилль и Меѳодій, учени мжгіе на Гръцкій языкъ и философи, искали да просвѣтятъ съ Христіанство свои-ты единоплеменници извънь Имперіѣ-тѣ. А за да имъ дадатъ по-лесно да разумѣятъ Божественно-то ученіе на тѣхъ вѣрж прѣвели сж Священо-то писаніе на тѣхный языкъ, кой то тін двама братіе, като сжци Българи, весьма добрѣ сж знавали. Ако да бы ся доказало Кырилль и Меѳодій да прѣведжтъ Священо-то писаніе на иѣкакъвъ языкъ старъ и невразумителенъ за Българы-ты, то въ такъвъ случай не бы трѣбало да ся трудятъ да го прѣвждатъ, а да го сж прѣдали ни Българы-ты, както си е было; на Гръцкій языкъ та ся щали да избавятъ отъ главобоіе толкова души, кои-то слѣдъ тѣхъ и до днешній день ся мжчатъ да ны увѣрятъ, че е по-доирѣ и иѣкой пжтъ ны и насилватъ да ся молимъ Богу, Гръцкій языкъ, ако и да не щемъ разумѣваме, да ли го славимъ или го хулимъ, дали на мѣсто вѣнчаваніе опѣваме, или на мѣсто